RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 10.019 van 29 oktober 2013
in de zaak A. 210.496/XIV-35.291

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Vancraeynest
kantoor houdend te 5530 Yvoir
Avenue de Fidevoye 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 109.810 van 16 september 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 25 oktober 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het eerste middel voert verzoekster aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte bij het standpunt van de ambtenaar-geneesheer blijft, ook al is dat volkomen tegenstrijdig met de zienswijze van haar eigen geneesheren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen motiveert in het bestreden arrest waarom hij zich aansluit bij het standpunt van de ambtenaar-geneesheer en besluit dat verzoekster niet aantoont dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout maakte of enige bepaling van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen miskende door haar standpunt te baseren op het advies van de ambtenaar-geneesheer. De grief van verzoekster werd dus reeds uitvoerig behandeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat aan de in artikel 39/65 van de Vreemdelingenwet vastgelegde motiveringsplicht is voldaan. Het eerste middel is in die mate ongegrond.

Haar verdere uiteenzetting raakt de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het tweede middel herhaalt verzoekster een aantal elementen uit haar aanvraag om machtiging tot verblijf met het oog op een nieuwe feitelijke beoordeling. Zoals bij de behandeling van het eerste middel reeds werd opgemerkt, is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negenentwintig oktober tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**